

coneix...

Guerra del francès a Montgat 16 de juny de 1808. Diada de Corpus

Fa dos-cents anys el rector de Tiana, mossèn Felip Clotet, escrivia en el llibre d'òbits de la parròquia:

“Dia de Corpus 16 de Juny de 1808.

Las tropas francesas baix lo mando dels Generals en Gefes Dueme y Legui eixiren de Barcelona y acometeren al Castell de Mongat del qual se apoderaren ab prestesa per la vergoñosa fugida, y ninguna resistencia dels somatens de Mataró, que lo guardaban: saquejaren moltes cases, incendiaren altres, y assassinaren inhumanament alguns indefensos, despues de haverlos robat quant tenian, deixant altres ferits, y molts sustats.

El que hauria d'haver estat un dia festiu es convertí en un dia de dol. El general Duhesme, que havia fracassat en el seu intent d'apoderar-se de Tarragona i de Manresa, decidí, amb tots els seus efectius, uns 5000 homes i 8 canons, apoderar-se de la ciutat de Mataró, malgrat la previsible resistència del castell de Montgat, defensat per uns 9000 homes, entre soldats, miquelets, somatens i voluntaris, i de la dificultat del terreny, en el que s'havien obert rases per impedir l'avanç dels francesos. Assabentat Duhesme de la situació, confià al cap d'esquadró Ordonneau, amb part de les seves forces, l'atac a les posicions més reforçades, per distreure els defensors mentre que el gruix de les tropes, aprofitant l'orografia del terreny es dirigí cap a les muntanyes i atacaren el castell des de la reraguarda, forçant la fugida de les tropes defensores. Fou aleshores que els francesos, amos del castell, tingueren via lliure per apoderar-se de Mataró, deixant pel camí mort i destrucció.

L'escrit de Mn. Clotet segueix amb la relació de 10 montgatins assassinats, 3 sepultats al cementiri parroquial de Tiana, 4 al de la

capella de Sant Martí i els altres, que no pogueren ser portats al cementiri, foren enterrats a prop del molí d'en Teixidor, sota una figuera de la caseta d'en Tieso i el darrer a la Riera d'en Miquel Matas. Entre els morts, en Tomàs Codina, pescador casat i sense fills, que havia fet testament tres anys abans a favor de l'església, després de la mort de la seva muller uns mesos més tard, en fou cedida la casa a n'en Jaume Escolter a qui els francesos havien cremat la seva.

La possessió del castell de Montgat per les forces napoleòniques no s'allargà gaire temps, doncs els 29 de juliol fou reconquerit de nou canviant de mans diverses vegades durant els sis anys en que es perllongà la guerra i en que el degoteig de víctimes civils fou constant.

En relació amb una d'aquestes morts, la del pescador Francesc Codina el 1810, es produeix un fet curiós. L'any 1811 en Pau Matheu-Alsina, vidu amb 3 fills petits, oferí matrimoni a Maria Teresa, filla del difunt Francesc Codina, matrimoni dificultat per impediments d'afinitat per ser familiar de la difunta primera

Casi totem desemperà la Parroquia marxantse a las montañas fins tots los Monjos de Montalegre desepararen lo Monastir.

Arribà lo saqueig fins à casa Mas, y queda libre lo restant de la Parroquia de las tropas francesas, porque marxaren per la Marina cap a Mataró, cometent iguals insults en sa carrera; pero no quedà libre de la gent del Pais (essent los principals los de Badalona, que pagats per los francesos los enseñaren los caminos, y fora los francesos se cometieren molts robos”

muller d'en Pau. La petició de la dispensa per la celebració del matrimoni es justificà per “... *que la madre de la contrahenta es viuda por haverle los franceses muerto su marido y robado toda su casa, que tiene aun tres hijas, y no tiene con que dotarlas, motivo que no le ha salido hasta el dia pretendiente alguno, ni puede esperar otro igual al suplicante, porque pocas veces sucede, y más no teniendo dote que las del pequeño vecindario de Mongat en donde casi todos son parientes y pescadores, pasen a esta otra parte de la Parroquia, la que el todo se compone de 270 vecinos. Rendidamente a V.S. suplican...*”. La dispensa fou concedida i el matrimoni es va poder celebrar.

Aquesta diada de Corpus ens recorda una altra, la de l'any 1640, en la que els pagesos, farts dels abusos dels representants de la Corona i de les tropes castellanques, en lloc de protegir el territori català de les incursions franceses, es dedicaven al saqueig, es revoltaren a Barcelona aquell “Corpus de Sang” origen de la llarga Guerra dels Segadors.

Abelard Chimisanas i Julià